

Αδέρφια, φίλοι μου,
Ας κρατήσουμε αναμμένη στις καρδιές μας
τη φλόγα απ' το άχραντο φως του Σωτήρος
που θ' ανατείλει ξανά το βράδυ της Ανάστασης
για τον άνθρωπο,
κερί Ανάστασης μες στις φούχτες μας,
μα πιο πολύ στον κόρφο της καρδιάς.
Έστω και μια σπίθα τρεμόσβηστη,
ατόφιο φως, ασπίδα μας
στις ανασαιμιές του πύρινου σκότους.
Αείφεγγο φως να φέγγει τον δρόμο προς την Αρετή
που χάσαμε μες στις ιοβόλες γειτονιές
των επίπλαστων παραδείσων
που μας χάρισαν έπαθλο
για την ευήθεια της ιδιωτείας μας
αυτοί που ξέρουν να θωπεύουν
με πλεόνασμα ελλειμμάτων,
στην οικογένεια και στην πατρίδα,
διαφεντεύοντας την αξιοπρέπεια.
Αδέρφια, Χρόνια Πολλά!
Ας αφήσουμε να φωτιστεί η ψυχή μας
απ' το αναστάσιμο φως της αγάπης
και να εγκολπωθεί την Τόλμη και την Αρετή
του Ελληνικού ιδεώδους.
Και ας ψάξουμε και λίγο μέσα μας...
Μέσα στις μπόρες, στις σκοτούρες,
στις δολιχοδρομίες της ζωής,
στο άγχος για τον άρτον τον επιούσιον,
μέσα σ' όλα αυτά που μας σκορπίζουν,
σκορπίζουν την ανθρωπιά μας,
μήπως έχουμε ξεχάσει ένα λιμάνι που μας λείπει;

**Λιμάνι, μα και ναυπηγείο, ταυτόχρονα,
της ύπαρξής μας, της οντότητάς μας!**

**Το λιμάνι της αγάπης,
της αξιοπρέπειας, του σεβασμού!**

**Το μουράγιο της σεμνότητας,
της ευγένειας και της ομοψυχίας,
της τιμής, της αρετής,
της τόλμης και του θάρρους!**

**Τον μόλο της καρδιάς,
της ανθρώπινης ζεστασιάς και θαλπωρής,
της στοργής γι' αυτούς που αγαπάμε
και γι' αυτούς που έπρεπε
– όλον τον κόσμο – να αγαπάμε!**

Το καρνάγιο της ευλάβειας, της προσευχής!...

Χρόνια Πολλά και φωτισμένα αδέρφια μου!

**Προσευχηθείτε για το Αναστάσιμο αύριο
των ψυχών μας και της Ελλάδας μας!**

Του κόσμου ολάκερου!

Προσευχηθείτε και γρηγορείτε!

Αφυπνιστείτε, ανδρωθείτε, αγωνιστείτε!

**Και ας μην ξεχνάμε: ο πιο μεγάλος εχθρός μας
είναι ο εαυτός μας**

κι ο μεγαλύτερος αγώνας ο εσωτερικός!

Χρόνια Πολλά, με Ανθρωπιά!

Χρόνια Ελεύθερα! Ανθρώπινα Χρόνια!

Ανθρώπινα κι Ελληνικά!!

Είθε!

Καλή Ανάσταση!!

Ιωάννης Παναγάκος